

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 8785/12
27.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Богдановић и Гордане Гајић Салбергер, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва "А.А." д.о.о. ..., ... бр. ..., чији су пуномоћници Милан Терзић, адвокат из Београда, Димитрија Туцовића 134 и Марина Мишић, адвокат из Београда, Добрињска бр. 7/20, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 03/10-3 број 226-1-1192/07 од 21.05.2012. године, у предмету регистрације возила, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Полицијске управе за град Београд – Управе за управне послове 06/3 број 226-Р-1087/07 од 27.02.2012. године, којим се у тачки 1. диспозитива дозвољава понављање поступка регистрације аутобуса марке "...", тип ..., број шасије ..., број мотора ..., година производње 1998, регистарске ознаке БГ ..., окончан решењем – саобраћајном дозволом серијски број ..., са роком важења до 12.05.2008. године, у тачки 2. диспозитива поништава се саобраћајна дозвола ..., са

роком важења до 12.05.2008. године и одузимају регистарске таблице БГ ... и у тачки 3. диспозитива одбија се захтев тужиоца за регистрацију наведеног возила, иностраних регистарских ознака

У тужби поднетој овом суду дана 04.07.2012. године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост оспореног решења са свих законских разлога. Наводи да се из образложења оспореног и првостепеног решења не види када је орган сазнао за вођење кривичног поступка, који је обустављен због смрти Б.Б., а што је од утицаја за утврђивање субјективног и објективног рока за понављање поступка, за које сматра да су протекли. Истиче да су докази на које се тужени позива противречни и да не доказују чињенице које су битне за доношење одлуке, као и да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 239. став 1. тачка 2. у вези тачке 1. и члана 242. став 4. Закона о општем управном поступку за понављање поступка. Указује и на погрешно дату правну поуку да се управни спор може покренути тужбом пред непостојећим Врховним судом Србије. Предлаже да суд, након одржане јавне расправе, тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је дозволио понављање поступка регистрације наведеног возила, окончаног решењем – саобраћајном дозволом ..., исту поништио, одузео регистарске таблице БГ ... и одбио захтев тужиоца за регистрацију наведеног возила, на основу члана 239. став 1. тачка 1. и 2. Закона о општем управном поступку, за коју одлуку је дао разлоге које, као довољне и на закону засноване, прихвата и

овај суд.

Према одредби члана 239. тачка 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средстава у поступку (коначно решење) поновиће се ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до другачијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку. Тачком 2 истог члана закона је прописано да ће се поступак поновити ако је решење донесено на основу лажне исправе или лажног исказа сведока или вештака, или ако је дошло до последица дела кажњивог по кривичном закону.

Из списка предмета произлази да је наведено возило регистровано дана 12.05.2006. године и да је за исто издата саобраћајна дозвола, чија је важност продужена до 12.05.2008. године. Као доказ о пореклу возила, тужилац је приложио швајцарску саобраћајну дозволу, за коју је првостепени орган накнадно сазнао да је фалсификована, што се види из записника Националног криминалистичко-техничког центра о вештачењу швајцарских саобраћајних дозвола од 22.03.2007. године, акта Управе царина – Одељења за царинске истраге од 02.04.2007. године и извештаја предузећа “В.В.” д.о.о. Из списка даље произлази да је против власника предузећа Б.Б. поднета кривична пријава и да је вођен кривични поступак због кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, који је обустављен због смрти именованог. Такође, вођен је и прекршајни поступак због царинског прекршаја, који је обустављен због наступања апсолутне застарелости. Првостепени орган је прибавио и извештај Амбасаде Србије у Берну од 25.10.2007. године, из кога се види да саобраћајна дозвола ... није аутентична, јер је није издао Уред за контролу саобраћаја у Базелу. На основу доказа прибављених у поновљеном поступку, првостепени орган је утврдио да у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 6. став 1. тачка 1. тада важећег Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила, из којих разлога је дозвољено понављање поступка регистрације, поништена саобраћајна дозвола и одбијен захтев тужиоца за регистрацију истог.

Суд је оценио, као неосноване, наводе тужиоца да је понављање поступка извршено по протеку субјективног рока, с обзиром да из списка предмета произлази да је понављање поступка започето решењем првостепеног органа од 25.06.2007. године, у складу са роком прописаним одредбом члана 242. Закона о општем управном поступку, које решење је поништено у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 156/08 од 17.09.2009. године, па од дана сазнања за нове чињенице и доказе до дана када је започет поступак понављања, није протекао субјективни рок од месец дана. Ово стога што је вештачењем од 01.06.2007. године утврђено, провером броја шасије, да година производње по саобраћајној дозволи не одговара стварном стању ствари, односно да је увоз предметног возила извршен на основу фалсификоване документације.

Такође, суд је оценио, као неосноване, наводе тужиоца да је протекао објективни рок од 5 година за понављање поступка из разлога што је у вези фалсификовања доказа о пореклу возила (швајцарске саобраћајне дозволе наводно издате за регистарске ознаке BL 167954) надлежном тужилаштву поднета кривична пријава и против Б.Б. је вођен кривични поступак због сумње да је извршио кривично дело фалсификовања исправе (чл. 355. ст. 1. Кривичног законика РС), па је сходно члану 242. став 4. у вези члана 239. тачка 2. Закона о општем управном поступку, и по оцени суда, дозвољено у овој управној ствари понављање поступка и након протеча рока од 5 година.

По оцени суда, неосновани су и наводи тужиоца да су докази на које се позива тужени орган противречни, јер из наведених доказа произлази да је уз захтев за регистрацију возила, тужилац поднео фалсификовану исправу о пореклу возила.

Суд је ценио наводе тужбе да је у оспореном решењу дата погрешна правна поука да се против решења другостепеног органа може покренути управни спор подношењем тужбе Врховном суду Србије, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачије решавање овог управног спора, јер је у питању очигледна грешка туженог органа. Поред тога, тужба је примљена у Управном суду дана 04.07.2012. године, као надлежном за решавање управног спора, па тужилац није имао никакве штетне последице од погрешне правне поуке.

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, па је код утврђеног чињеничног стања нашао да не могу довести у сумњу законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС“, бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.02.2014. године, 24 У. 8785/12

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ